

СПЕЦИФІКА ТЕРМІНІВ НАФТОГАЗОВОЇ ГАЛУЗІ У СТРУКТУРІ ХУДОЖНЬОГО ТЕКСТУ

(На матеріалі прозових творів Івана Франка)

У статті розкрито стилістичні, семантичні, емоційно-експресивні можливості термінів нафтогазової галузі та їх функціонування в контексті літературного твору. Досліджені процеси детермінологізації в прозових творах Івана Франка, визначені функції детермінологічної лексики.

Ключові слова: термін, детермінологізація, нафтогазова галузь, науковий і художній стилі.

The article discovers the stylistic, semantic, and emotional expressive possibilities of the oil and gas industry terms and their functioning in the context of the literary work. It also studies the processes of determinologization in Ivan Franko's prose works and determines the functions of the determinological lexis.

Keywords: term, determinologization, oil and gas industry, scientific and literary styles.

В статье раскрыто стилистические, семантические, эмоционально-экспрессивные возможности терминов нефтегазовой отрасли и их функционирование в контексте литературного произведения. Исследовано процессы детерминологизации в художественных произведениях Ивана Франка, обозначено функции детерминологической лексики.

Ключевые слова: термин, детерминологизация, нефтегазовая отрасль, научный и художественный стили.

Мета: дослідити специфіку термінів нафтогазової галузі у структурі художнього тексту (на матеріалі художніх творів Івана Франка); з'ясувати їхні функції в авторській мові і мові персонажів; визначити семантичні трансформації та процеси детермінологізації цих мовних явищ; видувати гіпотезу щодо термінот-

ворчих векторів та особливостей структуротворчої функції термінів.

Актуальність теми зумовлена тим, що процеси, які пов'язані з технологічним розвитком людства, не можуть не впливати на розширення образно-тематичних засобів художньої літератури.

Постановка проблеми в загальному вигляді. Функціонування термінів у мові художньої літератури є закономірним і динамічним процесом, у якому відбиваються нові тенденції інтеграційних процесів сучасної української літературної мови.

Розгляд нафтогазової термінології викликаний насамперед практичними потребами суспільства, адже на сучасному етапі його розвитку велике значення мають такі енергоносії, як нафта і газ, оскільки практично вони використовуються в усіх галузях економіки.

Мовознавці довели, що проникнення термінів з окремих наук у художню літературу відбувалося в різні періоди, залежно від важливості і значення певної галузі.

Дослідження переконують, що різногалузева термінологічна лексика виступає органічним компонентом сучасного художнього мовлення, а серед митців слова простежується тенденція дедалі ширше послуговуватись нею. Ставши неодмінним атрибутом наукового стилю, термінологічні одиниці під дією об'єктивних процесів у системі мови мігрують на сторінки художніх творів, так як художньому текстові притаманна найбільша проникність. Реальне функціонування термінів не обмежується виключно межами наукового мовлення і часто суперечить своїй потенційній нейтральності. Таке неоднозначне поводження термінів пов'язане передусім з мовою художньої літератури, яка передбачає наявність певних стилізових особливостей їхнього вживання. У зв'язку з цим виник окремий напрям у термінознавстві – функціональне терміноз-

навство, що вивчає функціонування термінів у текстах різних стилів і жанрову належність.

Українській літературі властиві стилістичні прийоми введення наукової термінології в образну тканину художніх творів.

Аналіз досліджень і публікацій. Перші праці, де порушене питання функціонування терміна, датуються ще XVIII століттям. Так, відомий філософ і мовознавець цієї доби Г. Конинський підходив до з'ясування терміна на рівні прагматики. Характерно, що розділ книги "Загальна філософія", де йдеться про природу терміна, назаний "Те, що стосується першої операції розуму" [14]. На думку автора, саме із з'ясування терміна треба починати кожну логічну операцію.

Проблема використання термінології в мові художньої літератури відображення в дослідженнях учених І. Білодіда, А. Булаховського, Г. Винокура, О. Єфімова, М. Кожинової та інших. Серед праць, присвячених проблемам стилістичного функціонування термінологічної лексики, привертають увагу дослідження В. Виноградова, Н. Арутюнової, В. Григор'єва, М. Пилинського, Ю. Лотмана, В. Карпової. Зокрема, у роботах В. Карпової [3] проаналізовано індивідуально-авторське використання термінів з погляду виконуваних ними номінативних метафоричних функцій, уходження термінів до складу окремих стилістичних фігур.

Спостереження щодо функціонування термінів в інших жанрових різновидах стилів української мови пов'язуємо з іменами відомих мовознавців 70-х років ХХ ст. М. Жовтобрюха і А. Коваль. Свого часу цю проблему вивчали Л. Гнатюк, Г. Мацюк, Н. Непійвода та інші. Роль і місце термінів у лексичній системі мови досліджували В. Русанівський, І. Ковалик, Г. Мацюк. Про особливості специфіки функціонування термінів писали О. Реформатський, І. Комарова.

Питання функціонування термінів у художніх творах займаються і сучасні дослідники: Г. Абакумова, Т. Катиш, Т. Молодід, Є. Панаєва, О. Пономарів. Для мови художньої літератури характерна стилюса взаємодія. На думку вчених (В. Виноградова, Г. Городиловської, І. Грица, Н. Веревої), стиль художньої літератури є поліфункціональним, оскільки містить елементи різних стилів. Це дає змогу авторам художніх творів заливати такі лексичні одиниці, що поєднують поняття та процеси різних галузей знань, зокрема науки та техніки. Окремої уваги заслуговує художня реалізація трактування нафтогазового терміна.

Виклад основного матеріалу. У згаданих працях більше уваги приділяється питанню проникнення термінів у загальнозважану мову різних мовних стилів. Ми розглядаємо особливості використання термінів у художньому стилі, зокрема у прозових творах Івана Франка.

Термінологічна лексика була предметом вивчення І. Франка. До системи термінів він підходив як до результату "діяння людської свідомості" з урахуванням того, що "ті самі явища індивід може трактувати по-різному, а значить, неоднозначно й класифікувати їх" [6, 16].

Питання контекстного вживання термінів і розвитку термінолексики – одне з важливих у вченні про термін І. Франка. У праці "Із секретів поетичної творчості" (1938) підкреслено специфічність терміна порівняно із загальнозважанням словом, інтерес до термінологічного мовного аспекту: "Ясність і презиція редукованих ідей – це перша основа наукової здібності" [11; 31, 65], – стверджував автор.

У багатому арсеналі І. Франка лінгвіста були "термін", "термінологія", "науковий термін", "наукова термінологія". Він цікавився його походженням і функціональним призначенням.

Термінознавчій концепції Франка присвячено окремі студії. Це праці І. Кочан, Т. Панько, С. Регушевського, О. Сербенської, Б. Тихолоза. Як зазначає Б. Тихолоз, "Термінологічна практика І. Франка є реалізацією його теорії та методології терміноворення" [8, 114].

Аналіз наукових праць дозволяє зробити висновки, що терміни в ху-

дожньому творі "представляють собою особливий лексичний пласт з точки зору здатності цього елемента до набуття образно-переносних значень" [12, 374]. У художньому тексті термін частково втрачає деякі специфічні ознаки: точність, системність, стандартизацію, нейтральності – і поговнюється іншими. Це засвідчує, що він виступає в нерозривній єдиноті з художнім образом, служить для посилення його виразності, емоційності.

Наше дослідження покликано показати скриті мовні факти функціонування термінів у мові художнього твору та виявити їх функціонально-стилістичні особливості, ламаючи стереотипи вузької спеціалізації окремого терміна. Водночас ми намагатимемось з'ясувати процес часткової детермінізації нафтогазових термінів у художніх текстах Івана Франка.

Зокрема, розвиток видобутку нафти і газу на Дрогобиччині (поч. ХХ ст.) зумовив наявність нафтогазових термінів у творах "Бориславського циклу" І. Франка, а також у творі Ентона Сінклера "Нафта".

Спеціальні назви періоду зародження нафтогазової термінології характеризуються відсутністю дефініцій, образністю, великою кількістю фонетичних, орфографічних варіантів. Наприклад, у повісті І. Франка "Борислав сміється" та у циклі оповідань "Борислав. Картички з життя підгірського народу" [11, 31] виявляємо такі терміни: нафтарня, нафтова яма, закіп, копальня, нафта,ropa, кип'ячка; парафіна, віск, церезина; бензина, газоліна; котел, бочка; кабель, шнур, перевесло.

Термін газ є штучним утворенням бельгійського хіміка Гельмінтона на основі латинського слова кипіти. Можна припустити, що до того часу, як цей термін потрапив у праслов'янську мову, на території сучасної України газ, як і нафту, називали кип'ячкою.

Для творчості Франка загалом характерним є використання різних видів професійної лексики та розмовних виразів із мовлення всіх соціальних верств. Він використав близько 200 слів і словосполучень з індивідуального тезаурусу робітника бориславських промислів – ріпника. У бориславській темі, яка найбільше вабила Івана Франка і якій він присвя-

тив понад тридцять художніх праць, більшість слів виробничо-професійного словника запозичено з народної говіркової мови. Переважно нейтральні слова зазнають первинної термінологізації, набуваючи дещо іншої понятевої співвідношеності. Джерелом образності є взаємодія в одному терміновому з двох типів лексичних значень – прямого і контекстуального.

Інколи терміни і професійні слова зберігають лише найзагальніші змістові контури, що дають уявлення про факти громадської та виробничої діяльності, створюючи необхідний колорит. У поєднанні з розмовно-нейтральними словами терміни допомагають створити цілісну картину задуму автора.

У згаданих творах Івана Франка терміни виявляються в усіх можливих варіантах функціонування їх у художньому контексті, але найбільше використовуються в побутовому значенні. Також унаслідок повної детермінізації часто вживаються в переносному значенні: "Кип'ячка, що мала дати йому багатство, дала йому смерть" [10, 429].

Спеціальна лексика виконує основну для неї номінативну функцію. Прикладом такого вживання термінів є елементи авторської розповіді в оповіданні "Ріпник": "Се будинок великий, дерев'яний. Довкола нього повно ям, а попід стінами навалено купи лепу – сірого ілу, видобутого з ям" [10, 11].

Експресії терміна "воском" досягається способом поєднання з епітетом "земним" і порівнянням: "...їх руки немов обросли глиною і земним воском" [10, 14]. Терміни вводяться автором як виражальні засоби для характеристики художнього образу згаданого повідання: "Фрузя, сама не знаючи чого, вдивлялася в полум'я нафтівки. Синій дим піднімався поверх полум'я і стояв густим туманом під стелею. У ней боліла голова" [10, 16].

Не втрачаючи свого предметного значення, термін нафтівка у художньому тексті виконує певну стилістичну функцію.

Багатоаспектна трансформація семантичної структури слова нафтівка використовується як компонента метафоричної конструкції, заснованої на асоціаціях. До речі, термін може вживатися і як епітет, і як ме-

тафора, і як порівняння. "Функціонування термінів у художній літературі зумовлене тим завданням, яке ставить автор, його ідеальною настановою" [12, 373], – стверджує Т. Чрділел.

Завдяки використанню специфічної лексики текст наповнюється обранистю, емоційністю, внутрішнім змістом та додатковою конотацією: "Сто метрів під землею в глибині десятиветрової штоліні, в духоті і нафтovім сопусі працює робітник. Раз за разом гатить він дзюбаком у ілувату опоку [10, 422] і відриває від неї кусні лепу. Але опока тверда, скуча і тільки по невеликому шматочку дає собі видирати частки свого тіла. Вона глухо гуде і стогне під ударами дзюбака, мов плаче, мов грозить; вона пріє вонючим потом, але не подається. уперто держить заховані свої тасмні скари" [10, 422].

Така спектральна парадигма розсуває межі стилістичного функціонування термінів та одночасно здійснює номінацію різних процесів, створюючи своєрідний професійний простір.

Оскільки термін є словом або статим словосполученням літературної мови, відповідно всі основні лексико-семантичні процеси відбуваються й у термінології як підсистемі мовної системи, яка постійно еволюціонує і розширяє свій функціональний статус.

Зважаючи на те, що нафтогазова термінологія є порівняно відкритою, то в ній спостерігаються всі тенденції розвитку лексики загальнонаціональної мови, а саме: наявність синонімії, омонімії; гіпер-гіпонімічні та антонімічні звязки. А це частково сприяє економії мовних ресурсів у розвитку поняттєвої системи нафтогазової галузі. У творах Франка знаходимо, наприклад, антоніми: газ сухий – газ сирий; надземний – наземний, підземний газопровід; фонетичні явища: парафін-парафіна, обертовий-обертьальний; синоніми: тростинна; насос-помпа.; економія слів (вміст тепла – тепловміст).

Особливої експресії набувають терміни, коли автор із стилістично-вражальною метою вживає їх поряд з іншостильовими мовними елементами, наприклад, з розмовно- побутовими: "І він бере за ухо кибелю, повен лепу, несе його до шахти, прившує до линви і дзвонить, щоб тягли,

а сам з порожнім кибелем вертає назад до штолні і береться далі дзюбати землю. Його думки бігають за вівцями по полонині, і він, щоб розбити самому і темноту, любується тими думками, готорить про них із глиною, і з дзюбаком, і з порожнім кибелем, і з сокирою, - бо тільки й усього його товариства тут у глибокій безодні" [10, 423]. Використання термінів у художній літературі супроводжується конкретною метою вислову.

На думку Чрділелі, найбільш розповсюдженими функціями термінів у літературному творі є: створення певної виробничої атмосфери, надання оповіді колориту науковості, підвищення ступеня реалістичності зображення подій, характеристика персонажів та ін. [12, 374].

Так, у повісті "Борислав сміється" важливу художню роль виконує розповідь автора твору, який не тільки описує життя героїв, подій, що відбуваються навколо, але за допомогою термінів дас характеристику персонажа певної соціальної групи. "Бідний ріпник сидить по шість, по вісім, по дванадцять годин у ямі, в замороці та смородах, мучиться, гепас та копає штоліні попід землею, другі робітники стоять при корбі, при млинку і крутять, аж ім мозок у голові крутиться і послідні помоги з них тягне, а властивці продають воски і нафти і збирають тисячні суми, і панують ..." [9, 147], – говорить Бенедью.

Франко наголошував на образі звичайної, пересічної людини, закликуючи письменників бути уважними до деталей, які можуть багато сказати про подію чи особистість. У своїй малій прозі він показує, як протягом життя його герой переживає вплив різних соціальних факторів. Самі назви оповідань "Лесишина челядь", "Вугляр", "Муляр", "У кузні", "У столярні", "Вівчар", "На роботі", "Полуйка", "Ріпник" тощо створюють певний образ виробничого середовища і трудових процесів. Вживаючи відповідну професійну лексику, автор створює достовірну картину зображення дійсності.

На думку Т. Молодіда, терміни, що зі стилістичною метою для створення яскравих образів використовуються у мові художньої літератури, проходять зворотний шлях – назад до загального слова... термін повертає-

ся в лоно звичайних слів, складає з себе особливі, спеціальні і уподібнюються загальновживаному, звичайному... але це уподібнення відбувається не до кінця – звукова форма слова не змінюється і обов'язково викладає асоціацію з тією сферою, звідки його взято [40, 146].

Функційне призначення детермінологічної лексики в художньому творі різноманітне. Термін може входити до складу порівняння, метафори, стає епітетом, посилюючи відмінність тексту, відображаючи характерні ознаки певного часу і місця. Наприклад, в оповіданні "Ріпник" линія є причиною смерті ріпника Івана: "...вона, мов батіг, билася о дощані стіни ями" [10, 45].

Порівняння линії з батогом спонукає читача уявити процес опускання робітників у яму, небезпечність і часто трагічний кінець при добуванні неочищеної нафти - кип'ячки.

Мова художньої літератури прагне слова, його нових значеннєвих відтінків. "У художніх текстах термін втрачає свої специфічні ознаки, набуваючи додаткових, а то й зовсім інших смислових значень – він виступає елементом образної системи мови. У новому стильовому контексті термін, несмоційний за своєю природою, може розвивати емоційно-експресивні відтінки, конотації [2, 1].

Терміни служать для яскравої передачі думки, для створення оригінального образу, їх використовують у прямому і переносному значенні. У прямій (дефінітивно-номінативній) функції вони вживаються у творах на відповідну тему (про різні процеси та технології), наприклад, у творі "Борислав сміється". Семантика термінів, що виконують номінативну та комунікативну функції, залежить від авторських прийомів уведення їх у мовну тканину прозового твору.

Іноді терміни застосовують як мовну характеристику. Вони служать засобом створення необхідного колориту, для характеристики героя, його уподобань та занять: "То вже ріпники бігли на полуїку, як свахи на весілля" [10, 407].

Як зауважував Л. Булаховський, "термінологічна лексика наук та мистецтв не може мати живого, грунтовного існування в мові інакше, як входячи своїм корінням в їх реальний розвиток у країні, де вживається дана

широке знайомство з нею, аження в розмовній мові, прона та термінологічної лексики в судочинній літературі... один із вих показників високого рівня нобічності сучасної нам культури [1, 343].

Зокрема неодноразово підкреслюється обхідність пояснення значень живаних термінів і намагався зльяти цю вимогу. До прикладу належить оповідання "Вугляр" що є міні-словник вуглярів: вугло – вуглярське ремесло, випання деревного вугілля; копаний викопане з коренем скривлене тощо.

Художніх творах терміни можуть рімнологізуватися, а можуть з'явитися у прямому значенні. Наприклад, у повісті "Борислав тається" знаходимо наукове пояснення виробничого процесу: "Як з п'ятдесятих роках почалося в іславі на обширку стону видобування "кіп'ячка", т. є. земного олію, є занечищеного чорною барвою і видобуванні з нори булькотляння нагромадженям газом, немов ячого – відти його назва" [11, 188].

За твердженням Б. Тихолоза, у лінгвістичній концепції І. Франка єдиний критерій адекватності термина – суті позначеного поняття – обґрунтованість його семантики, її мотивованість реальними, конкретно-історичними взаємовідчленнями речей [7, 114].

Бориславський пласт лексики як існе термінологічний був досить юний неусталеним. Про це свідчать італужені синонімічні гнізда слів: дзорець – наглядач – контролер – експерт; кип'ячка-ропа-нафта-земний й-петролій" [12, 216].

Окрім місце у виробничій лексиці Франкових творів займають термино-неологізми. Наприклад, тих людей, що працюють при корбі або тинку, "...Їх правдиві ріпники, що в ту лазять, не поважають ні крихти, івляться на них згори і величають запанами" [11; 14, 303]. Особливу роль у творах Франка відіграють термино-символи: наприклад, образ лія-полоза або бао-констріктора, який у метафоричній формі маренями одного з персонажів Германа являється як зв'язка грошей, срібла, золота, тобто капіталу.

Висновки. На загал, нафтогазову термінологію у художніх творах Івана Франка можна характеризувати як ще не уніфіковану і не вповні усталену, а пошукуву – в процесі становлення. Отже, спроба окремого погляду на термінологічну парадигму Івана Франка на підставі аналізу окремих художніх творів дає можливість нового підходу до розміщення процесів термінотворення і термінознавства.

Простежуючи використання нафтогазової термінології у прозових творах І. Франка, ми виявили, що у художньому тексті термін втрачає свої специфічні ознаки і набуває додаткових смислових значень, виступаючи елементом образної системи мови: метафорою, епітетом, порівнянням. На основі мовних явищ нафтогазової термінології досліджено процес детермінологізації спеціальної лексики в контексті літературного твору. Виявлено окремі специфічні функції детермінологічної лексики:

- розкриття психологічного стану героя твору;
- створення ефекту присутності і оживлення художнього образу, його часткової характеристики та персоніфікації;

• підсилення головної ідеї твору.

Розкрито стилістичні, семантичні, емоційно-експресивні можливості терміна в художньому тесті І. Франка, що засвідчує про зближення окремих функціональних стилів як інтегральних інструментів, які об'єднують різні фрагменти дійсності в одну мовну картину світу. А це створює можливість вибудувати гіпотезу щодо термінотворчих особливостей лексики нафтогазової галузі.

У перспективі подальшого опрацювання заявленої теми доцільним є дослідити особливості використання термінів у художньому тексті з урахуванням їх структурно-змістових і контекстуальних характеристик.

ЛІТЕРАТУРА

1. Булгаковський Л. А. Нариси з загального мовознавства / Л. А. Булгаковський. – К. : Рад. школа, 1955.
2. Грицай І. С. Функціонування технічних термінів у текстах художнього стилю / І. С. Грицай / Національний
- технічний університет України, Київ. Політехнічний інститут. Інформація про наукові конференції. – Режим доступу : www.conference.com.ua/pages/view/178.
3. Карпова В. Л. Терміни і художнє слово / В. Л. Карпова // Науково-технічний прогрес і мова. – К., 1978. – С. 137–149.
4. Молодід Г. К. Метафоризація термінів / Г. Г. Молодід // Проблеми лексикології. – К. : Освіта. – 1995.
5. Овчаренко Н. Терміни в художньому тексті / Н. Овчаренко // Дивослов. – 2014. – 12. – С. 28–30.
6. Панько Т. І. Теорія терміна в науково-естетичній концепції І. Франка / Панько Т. І., Кочан Т. І., Мацик Г. П. // Українське термінознавство: підручник – Л. : Світ, 1994. – С. 14–20.
7. Тихолоз Б. Таємниця Франкової величини / Б. Тихолоз // Дивослов. – 2011. – № 10. – С. 47.
8. Тихолоз Б. Термінознавча концепція І. Франка / Б. Тихолоз // Українська термінологія і сучасність : матеріали Всеукраїнської наукової конференції. – К., 1997. – С. 113–115.
9. Франко І. Я. Вибрані твори / І. Я. Франко ; упоряд. та автор. вступ. ст. І. І. Доронченко. – Львів: Каменяр, 1986. – 308 с.
10. Франко І. Я. Твори : у 2 т. – Т. 2 : Оповідання / І. Я. Франко [приміт., упоряд. М. Гончарука]. – К. : Дніпро, 1986. – 557 с.
11. Франко І. Я. Повне зібрання творів : у 50 т. / І. Я. Франко. – К. : Наукова думка. – 1976–1986. – Т. 14, 26, 31.
12. Тетяна Чрділелі. Особливості функціонування термінів у контексті художнього твору / Тетяна Чрділелі, Анжела Мельникова // Теоретична і дидактична філологія. – Вип. 16, 2013. – С. 371–379.
13. Якібчук М. В. Інтелектуальні виміри україномовного нафтогазового дискурсу (на матеріалах творів Івана Франка) / М. В. Якібчук // Розвідка та розробка нафтогазових і газових родовищ. – 2013. – № 3 (48). – С. 211–217.
14. Яценко Н. О. Функціонально-стильовий напрям в укр. термінознавстві кін. XIX – поч. ХХ ст. / Н. О. Яценко // Наукові записки НДІ ім. М. Гоголя : Філологічні науки. – 2011. – С. 40–44.

ЗМІСТ

ПЕДАГОГІКА

<i>Барабаш О.</i> Особливості розгортання навчання з педагогами на основі психологічної структури навчальної діяльності.....	4
<i>Глиннянюк Н.</i> Особистість у гуманістично орієнтованих психологічних дослідженнях.....	7
<i>Мариновська О.</i> Концепція технологічного проектування інноваційного розвитку школи.....	12
<i>Сабадуха В.</i> Концепція чотирьох рівнів розвитку діяльнісної здібності індивіда як філософсько-методологічна основа реформування школи й суспільного буття.....	16
<i>Смолюк С.</i> Теоретичні засади формування розвивального освітнього середовища початкової школи України.....	20
<i>Сулима Т.</i> Мобільність як компонент професійної компетентності майбутнього педагога.....	24
<i>Тарасова О.</i> Творче мислення фахівця як передумова розвитку його професійної мобільності.....	27
<i>Уліщенко В.</i> Інтерсуб'єктність як провідний принцип шкільної літературної освіти в контексті стратегії сталого розвитку.....	30
<i>Budnyk O.</i> National education of personality in the context of globalization.....	33
<i>Paderno V.</i> Role of pedagogical conditions in the formation of professional identity of a future teacher.....	36
<i>Sushentseva L.</i> The role of the integration of technical and fundamental, psychological and pedagogical knowledge in training of professionally mobile teacher of professional education	38
МЕТОДИКА НАВЧАННЯ І ВИХОВАННЯ	
<i>Антощук С.</i> Модель підвищення кваліфікації педагогічних працівників заочно-дистанційною формою навчання.....	41
<i>Войтків Г.</i> Миследіяльнісний аспект педагогічного процесу з фізики.....	47
<i>Дмитришин О.</i> Навчально-дослідницька робота зі студентською молоддю у класичних університетах України. (Друга половина ХХ – початок ХХІ століття).....	50
<i>Дудка Т.</i> Роль інформаційно-аналітичної компетентності майбутнього менеджера в реалізації виставково-туристичного проекту.....	53
<i>Коваль П.</i> Використання театральної драматургії у навчально-виховному процесі – запорука високоякісної професійної підготовки майбутніх фахівців.....	57
<i>Курляк І.</i> Деякі аспекти проблематики соціальної реадаптації засуджених осіб у Польщі.....	61
<i>Нестеренко С.</i> "Треба берегти наші скарби. Вони належать народові – і більше ні кому". (Формування етнокультурної компетентності старшокласників засобами громадянської лірики Василя Симоненка).....	65
<i>Трефяк Н.</i> Реалізація компетентнісного підходу під час вивчення української літератури.....	70
<i>Учитель І.</i> Формування фасилітаційної компетентності майбутнього педагога професійного навчання.....	73
<i>Якібчук М.</i> Специфіка термінів нафтогазової галузі у структурі художнього тексту. (На матеріалі прозових творів Івана Франка).....	76
<i>Chorna M.</i> Significance of concept "culture" as the inseparable component of culturological approach in modern higher education in tourism.....	80
<i>Kotyk T.</i> Conceptual approaches to teaching native language in primary school: goal	84
<i>Formella Z., Stulkivska M., Nicoli M.</i> Uzywanie i naduzywanie Internetu: badania wsrod mlodziezy szkolnej w Ivano-Frankivsku.....	87
НАУКОВІ ДІАЛОГИ	
"Я є прихильником побудови спільної Європи" (Інтерв'ю з професором Папського Салезіанського Університету Збігневом Формеллою, Рим).....	92